

כר א ב מ"י ס"א
מלכות
העומה הלכה :

כט ב ד מ"י ס"ב מ"ג
מכות
העומה הלכה :

ל מ"י ס"ד מ"ה
מכות
העומה הלכה :

א ו מ"י ס"ז מ"ח
מכות
העומה הלכה :

י"ג ט"ז ס"ח ס"ט
מכות
העומה הלכה :

ואפילו באויון ומרגולין ומתני' דמכסת טהרות (פ"ב מ"א) מוכחא
קלה דקתני י"ג דברים נאמרו בזבלת עוף טהור וקתני
סיפא ר"ז אמר מליקה וסחיטה וסחיטה מטרתה ט' משמע בכל עופות
דומיא דרישא ודומיא דסחיטה: **אבר** עו לאו מינה דעגלה ניבאה.
אע"פ דלוחין ומרגולין לאו מינה
דחורים וזני ונה ומטריין לא דמי
דהכא עגלה בהמה גסה וכו' בהמה
דקה חבל בעופות לא סייד למימר
מין גסה ודקה אע"פ דמיני' דבשן
משנה עוף ודקה עוף ודקה גסה דפרק
אלו טריפות י' (חולין מ"ג) (וקשה
משלי' איתו ואל' כזו) (ע"ט ע"ג):

הדרן עלך השאה העוף

בל הזכמים שנתערבו בתחלות
המזות כו'. והט' תלמוד
תנינא חרד זימנא במס' קיני (פ"ג
מ"ג) והט' פריח מזין המזות לכולם
הרי כולם ימוחו וישרף לעשות לריכותא
דבגמרא ספיק דתנינא חרד זימנא
במתני' לכל האכורים לגבי מזבח
ומשני לרישא ושמה זי' מההם הוה
לזנינא ה"מ עופות דהפסד מועט
חבל זכמים דהפסדין מרובה לזנינא
לא נפסדינו *טולחו :

אפילו אחת בריבוא ימוחו כולן.
הקשה ה"ר יצחק ברבי
מרדכי דפרק הגשרפין (פנהרין)
דף ע"ג: תנן רולח שנתערב באחרים
כולן פטורין ר' יהודה שומר כוכבין
אופן לכיפה ופסדא בגמורא צבור
שלח נגמר דיו שנתערב בצבורים
אחרים שנגמר דיון קמיפליגי ופטרי
רצון משום דליון גומרים דיון של
שור אלא בפניו והסתא הכל דרובא
היתירה ופסדא דקדשים אחרין
ימוחו כולן והכח דרובא דליכור
והדיוט לא כ"ס ונראה לרבינו
יצחק דגרסינן כמו שמהל' דכפר אחר
יש צבור שלא נגמר דיון שנתערב
בצורים אחרים ול"ג שנגמר דיון
אלא (ליידי) בצורים מעלה סעוקין
והשיב לו ר"ת דמתניתין דקתני כולן
פטורים משמע שהאחרים בני חיובא
ול"ג דברישא דשמתין לזנינא
מזי אחרים אלימא אחרים כשירין
פשיטא והט' ספיק פטורים כשירין
מיעבד ליה הטס כין דמזי למיפרך
מגופה לא חס למידק ועוד דריש

לקס ארבי' אבהו קאי דמשני הכל ברזוח' שלא נגמר דיון שנתערב
ברזוחים אחרים כשירין ועלה קאי ר"ל ומשני צדדים כ"ע לא פליגי
דפטורי אלא הכל צבור שלא נגמר דיון כו' ומשמע דבההיא עניינא
לדוקאנה ל"ז אבהו צדדים מוקף לה ריש לקיש * צבור שנגמר דיון
יב' אכל נהעבר בצורים יג' מעלה היה אומר ר"ל דין נכבשינהו
דיידון וכל דפריש מרובא פריש ומתניתין דשליה מסכת ע"ז (דף ע"ד).
דשור הנסקל טו' ומוסר בכל שהוא מיירי בכנסקל דליכ' לומר נכבשינהו
ותדע ללא קמני לזנינא דהכא דקתני ימוחו כולן כהההיא דקתני ימוחו כולן
ומקפין מן הקטוב לזנינא אלא שמתניתין דקתני ימוחו כולן ומתעטס
ככל יז' דהצנים טריפות ומשנין וכו' והערך ורועה מלין שריא להו דלמ"ז חושים
ומרגולין ומטריין ** והכל דנהערב ברובא שנגמר דיון דפטרינהו אפילו ניידו ולא אמרינן כל דפריש מרובא פריש לאו פטורין דלישטרו
בהגלה קלאמר אלא פטורין דלא חטרונו צי דיעא להורגם דכמתת בעלים קך מיסת' האור ועוד דלא יתיה לחלופי' באדם

בל *הזבחים שנתערבו בהמזות המזות או
בשור הנסקל אפילו אחת בריבוא ימוחו
כולן *נתערבו בשור שנעברה בו עבירה ימית
שהמית

בל *הזבחים שנתערבו בהמזות המזות או
בשור הנסקל אפילו אחת בריבוא ימוחו
כולן *נתערבו בשור שנעברה בו עבירה ימית
שהמית

בל *הזבחים שנתערבו בהמזות המזות או
בשור הנסקל אפילו אחת בריבוא ימוחו
כולן *נתערבו בשור שנעברה בו עבירה ימית
שהמית

בל *הזבחים שנתערבו בהמזות המזות או
בשור הנסקל אפילו אחת בריבוא ימוחו
כולן *נתערבו בשור שנעברה בו עבירה ימית
שהמית

בל *הזבחים שנתערבו בהמזות המזות או
בשור הנסקל אפילו אחת בריבוא ימוחו
כולן *נתערבו בשור שנעברה בו עבירה ימית
שהמית

בל *הזבחים שנתערבו בהמזות המזות או
בשור הנסקל אפילו אחת בריבוא ימוחו
כולן *נתערבו בשור שנעברה בו עבירה ימית
שהמית

בל *הזבחים שנתערבו בהמזות המזות או
בשור הנסקל אפילו אחת בריבוא ימוחו
כולן *נתערבו בשור שנעברה בו עבירה ימית
שהמית

בל *הזבחים שנתערבו בהמזות המזות או
בשור הנסקל אפילו אחת בריבוא ימוחו
כולן *נתערבו בשור שנעברה בו עבירה ימית
שהמית

בל *הזבחים שנתערבו בהמזות המזות או
בשור הנסקל אפילו אחת בריבוא ימוחו
כולן *נתערבו בשור שנעברה בו עבירה ימית
שהמית

בל *הזבחים שנתערבו בהמזות המזות או
בשור הנסקל אפילו אחת בריבוא ימוחו
כולן *נתערבו בשור שנעברה בו עבירה ימית
שהמית

בל *הזבחים שנתערבו בהמזות המזות או
בשור הנסקל אפילו אחת בריבוא ימוחו
כולן *נתערבו בשור שנעברה בו עבירה ימית
שהמית

בל *הזבחים שנתערבו בהמזות המזות או
בשור הנסקל אפילו אחת בריבוא ימוחו
כולן *נתערבו בשור שנעברה בו עבירה ימית
שהמית

סיג נשאה כל דרך זו היא בטורה וכשאהה כל דרך זו היא
בעמטה. הילך מדינה לא נפקא ח"ל טריפה כו' : **אלא מעשה**
כו'. אמתי' ספיק דקתני כשאהה כל דרך זו היא בטורה ולא
בטורה ד: **כמה שני** כשאהה כה. תמיה לני על זקני' מרובין
תורה אור שכתובתה בה : סיפא.

כשאהה בדרך זו היא בטורה כשאה בדרך
זו היא בטמאה ט' ח"ל טריפה מי שיש במינה
טריפה *אוציא את הטמאה שאין במינה
טריפה ולא אוציא את החיה שיש במינה
טריפה ח"ל *ואכל לא תאכלוהו מי שחלבה
אסור ובשרה מותר *יצא חיה שחלבה ובשרה
מותר א"ל רב יעקב בר אבא לרבא אלא
מעשה נבלת בהמה טהורה הוא דמטמאה
נבלת בהמה טמאה לא מטמאה אמר ליה
כמה סבי שבישיתו בה סיפא אחאן לנבלת
עוף טמא אמר רבי יוחנן ל' מיהר רבי מאיר
אלא בתמימין אבל בבעלי מומין לא ורבי
אלעזר אמר אפילו בבעלי מומין אימחר נמי
אמר רב ביבי אמר רבי אלעזר מטהר היה
רבי מאיר בבעלי מומין ג' ואפילו באויון
והרגולין בעי רבי ירמיה ערף עו מהו אויון
והרגולין מעמא מאי דמונא דעופות נינהו
אבל עו לאו מינא דעגלה נינהו או דילמא
מינא דבהמה הוא יתיב רב דימי וקאמר לה
להא שמעתא אמר ליה אביי *מכילל דעגלה
ערופה טהורה היא א"ל יאין אמרי דבי רבי
ינאי *כפרה כתיב בה בקדשים מתיב רב
נתן אבוה דרב הונא * (בר נתן) ואכל לא
תאכלוהו אין לי אלא חלב שאסור באבילה
ומותר בהגאה חלב של שור הנסקל ועגלה
ערופה מנין ח"ל *כל חלב ואי ס"ד עגלה
ערופה טהורה היא היא טהורה וחלבה טמא
היכא דערף מיערף לא איצטריכא ליה כי
איצטריכא היכא דשחטה מישחט ותייהי ליה
שחיטה לטהרה מידי נבלה לא צריכא שמחה
מכלל דמחיה אסורה אין * אמר רבי ינאי
גבול שמעתי ושכחתי ונסבין חברייא למימר
*ירידתה לנחל איתן היא אסורתה :

הדרן עלך השאה העוף

בל הזכמים שנתערבו בתחלות
המזות כו'. והט' תלמוד
תנינא חרד זימנא במס' קיני (פ"ג
מ"ג) והט' פריח מזין המזות לכולם
הרי כולם ימוחו וישרף לעשות לריכותא
דבגמרא ספיק דתנינא חרד זימנא
במתני' לכל האכורים לגבי מזבח
ומשני לרישא ושמה זי' מההם הוה
לזנינא ה"מ עופות דהפסד מועט
חבל זכמים דהפסדין מרובה לזנינא
לא נפסדינו *טולחו :

אפילו אחת בריבוא ימוחו כולן.
הקשה ה"ר יצחק ברבי
מרדכי דפרק הגשרפין (פנהרין)
דף ע"ג: תנן רולח שנתערב באחרים
כולן פטורין ר' יהודה שומר כוכבין
אופן לכיפה ופסדא בגמורא צבור
שלח נגמר דיון שנתערב בצבורים
אחרים שנגמר דיון קמיפליגי ופטרי
רצון משום דליון גומרים דיון של
שור אלא בפניו והסתא הכל דרובא
היתירה ופסדא דקדשים אחרין
ימוחו כולן והכח דרובא דליכור
והדיוט לא כ"ס ונראה לרבינו
יצחק דגרסינן כמו שמהל' דכפר אחר
יש צבור שלא נגמר דיון שנתערב
בצורים אחרים ול"ג שנגמר דיון
אלא (ליידי) בצורים מעלה סעוקין
והשיב לו ר"ת דמתניתין דקתני כולן
פטורים משמע שהאחרים בני חיובא
ול"ג דברישא דשמתין לזנינא
מזי אחרים אלימא אחרים כשירין
פשיטא והט' ספיק פטורים כשירין
מיעבד ליה הטס כין דמזי למיפרך
מגופה לא חס למידק ועוד דריש

לקס ארבי' אבהו קאי דמשני הכל ברזוח' שלא נגמר דיון שנתערב
ברזוחים אחרים כשירין ועלה קאי ר"ל ומשני צדדים כ"ע לא פליגי
דפטורי אלא הכל צבור שלא נגמר דיון כו' ומשמע דבההיא עניינא
לדוקאנה ל"ז אבהו צדדים מוקף לה ריש לקיש * צבור שנגמר דיון
יב' אכל נהעבר בצורים יג' מעלה היה אומר ר"ל דין נכבשינהו
דיידון וכל דפריש מרובא פריש ומתניתין דשליה מסכת ע"ז (דף ע"ד).
דשור הנסקל טו' ומוסר בכל שהוא מיירי בכנסקל דליכ' לומר נכבשינהו
ותדע ללא קמני לזנינא דהכא דקתני ימוחו כולן כהההיא דקתני ימוחו כולן
ומקפין מן הקטוב לזנינא אלא שמתניתין דקתני ימוחו כולן ומתעטס
ככל יז' דהצנים טריפות ומשנין וכו' והערך ורועה מלין שריא להו דלמ"ז חושים
ומרגולין ומטריין ** והכל דנהערב ברובא שנגמר דיון דפטרינהו אפילו ניידו ולא אמרינן כל דפריש מרובא פריש לאו פטורין דלישטרו
בהגלה קלאמר אלא פטורין דלא חטרונו צי דיעא להורגם דכמתת בעלים קך מיסת' האור ועוד דלא יתיה לחלופי' באדם

בל *הזבחים שנתערבו בהמזות המזות או
בשור הנסקל אפילו אחת בריבוא ימוחו
כולן *נתערבו בשור שנעברה בו עבירה ימית
שהמית

בל *הזבחים שנתערבו בהמזות המזות או
בשור הנסקל אפילו אחת בריבוא ימוחו
כולן *נתערבו בשור שנעברה בו עבירה ימית
שהמית

בל *הזבחים שנתערבו בהמזות המזות או
בשור הנסקל אפילו אחת בריבוא ימוחו
כולן *נתערבו בשור שנעברה בו עבירה ימית
שהמית

בל *הזבחים שנתערבו בהמזות המזות או
בשור הנסקל אפילו אחת בריבוא ימוחו
כולן *נתערבו בשור שנעברה בו עבירה ימית
שהמית

בל *הזבחים שנתערבו בהמזות המזות או
בשור הנסקל אפילו אחת בריבוא ימוחו
כולן *נתערבו בשור שנעברה בו עבירה ימית
שהמית

בל *הזבחים שנתערבו בהמזות המזות או
בשור הנסקל אפילו אחת בריבוא ימוחו
כולן *נתערבו בשור שנעברה בו עבירה ימית
שהמית

בל *הזבחים שנתערבו בהמזות המזות או
בשור הנסקל אפילו אחת בריבוא ימוחו
כולן *נתערבו בשור שנעברה בו עבירה ימית
שהמית

בל *הזבחים שנתערבו בהמזות המזות או
בשור הנסקל אפילו אחת בריבוא ימוחו
כולן *נתערבו בשור שנעברה בו עבירה ימית
שהמית

בל *הזבחים שנתערבו בהמזות המזות או
בשור הנסקל אפילו אחת בריבוא ימוחו
כולן *נתערבו בשור שנעברה בו עבירה ימית
שהמית

בל *הזבחים שנתערבו בהמזות המזות או
בשור הנסקל אפילו אחת בריבוא ימוחו
כולן *נתערבו בשור שנעברה בו עבירה ימית
שהמית

בל *הזבחים שנתערבו בהמזות המזות או
בשור הנסקל אפילו אחת בריבוא ימוחו
כולן *נתערבו בשור שנעברה בו עבירה ימית
שהמית

בל *הזבחים שנתערבו בהמזות המזות או
בשור הנסקל אפילו אחת בריבוא ימוחו
כולן *נתערבו בשור שנעברה בו עבירה ימית
שהמית

ע"ז כט: קדושין ס.
חולין י"א-מגילה כ"א.
ל' למתוך כמו שמוחו
ה"ש"ק ככריות ס' ג' ג' ג'
כ"ד חלופי' אהור דרב
רוב ע"ז ועין פסחים
מ"ג ק"ק ובגמרא ס' :

ע"ז כט: קדושין ס.
חולין י"א-מגילה כ"א.
ל' למתוך כמו שמוחו
ה"ש"ק ככריות ס' ג' ג' ג'
כ"ד חלופי' אהור דרב
רוב ע"ז ועין פסחים
מ"ג ק"ק ובגמרא ס' :

ע"ז כט: קדושין ס.
חולין י"א-מגילה כ"א.
ל' למתוך כמו שמוחו
ה"ש"ק ככריות ס' ג' ג' ג'
כ"ד חלופי' אהור דרב
רוב ע"ז ועין פסחים
מ"ג ק"ק ובגמרא ס' :

ע"ז כט: קדושין ס.
חולין י"א-מגילה כ"א.
ל' למתוך כמו שמוחו
ה"ש"ק ככריות ס' ג' ג' ג'
כ"ד חלופי' אהור דרב
רוב ע"ז ועין פסחים
מ"ג ק"ק ובגמרא ס' :

ע"ז כט: קדושין ס.
חולין י"א-מגילה כ"א.
ל' למתוך כמו שמוחו
ה"ש"ק ככריות ס' ג' ג' ג'
כ"ד חלופי' אהור דרב
רוב ע"ז ועין פסחים
מ"ג ק"ק ובגמרא ס' :

ע"ז כט: קדושין ס.
חולין י"א-מגילה כ"א.
ל' למתוך כמו שמוחו
ה"ש"ק ככריות ס' ג' ג' ג'
כ"ד חלופי' אהור דרב
רוב ע"ז ועין פסחים
מ"ג ק"ק ובגמרא ס' :

ע"ז כט: קדושין ס.
חולין י"א-מגילה כ"א.
ל' למתוך כמו שמוחו
ה"ש"ק ככריות ס' ג' ג' ג'
כ"ד חלופי' אהור דרב
רוב ע"ז ועין פסחים
מ"ג ק"ק ובגמרא ס' :

ע"ז כט: קדושין ס.
חולין י"א-מגילה כ"א.
ל' למתוך כמו שמוחו
ה"ש"ק ככריות ס' ג' ג' ג'
כ"ד חלופי' אהור דרב
רוב ע"ז ועין פסחים
מ"ג ק"ק ובגמרא ס' :

ע"ז כט: קדושין ס.
חולין י"א-מגילה כ"א.
ל' למתוך כמו שמוחו
ה"ש"ק ככריות ס' ג' ג' ג'
כ"ד חלופי' אהור דרב
רוב ע"ז ועין פסחים
מ"ג ק"ק ובגמרא ס' :

ע"ז כט: קדושין ס.
חולין י"א-מגילה כ"א.
ל' למתוך כמו שמוחו
ה"ש"ק ככריות ס' ג' ג' ג'
כ"ד חלופי' אהור דרב
רוב ע"ז ועין פסחים
מ"ג ק"ק ובגמרא ס' :

ע"ז כט: קדושין ס.
חולין י"א-מגילה כ"א.
ל' למתוך כמו שמוחו
ה"ש"ק ככריות ס' ג' ג' ג'
כ"ד חלופי' אהור דרב
רוב ע"ז ועין פסחים
מ"ג ק"ק ובגמרא ס' :

ע"ז כט: קדושין ס.
חולין י"א-מגילה כ"א.
ל' למתוך כמו שמוחו
ה"ש"ק ככריות ס' ג' ג' ג'
כ"ד חלופי' אהור דרב
רוב ע"ז ועין פסחים
מ"ג ק"ק ובגמרא ס' :

ע"ז כט: קדושין ס.
חולין י"א-מגילה כ"א.
ל' למתוך כמו שמוחו
ה"ש"ק ככריות ס' ג' ג' ג'
כ"ד חלופי' אהור דרב
רוב ע"ז ועין פסחים
מ"ג ק"ק ובגמרא ס' :

ע"ז כט: קדושין ס.
חולין י"א-מגילה כ"א.
ל' למתוך כמו שמוחו
ה"ש"ק ככריות ס' ג' ג' ג'
כ"ד חלופי' אהור דרב
רוב ע"ז ועין פסחים
מ"ג ק"ק ובגמרא ס' :

ע"ז כט: קדושין ס.
חולין י"א-מגילה כ"א.
ל' למתוך כמו שמוחו
ה"ש"ק ככריות ס' ג' ג' ג'
כ"ד חלופי' אהור דרב
רוב ע"ז ועין פסחים
מ"ג ק"ק ובגמרא ס' :

ע"ז כט: קדושין ס.
חולין י"א-מגילה כ"א.
ל' למתוך כמו שמוחו
ה"ש"ק ככריות ס' ג' ג' ג'
כ"ד חלופי' אהור דרב
רוב ע"ז ועין פסחים
מ"ג ק"ק ובגמרא ס' :

ע"ז כט: קדושין ס.
חולין י"א-מגילה כ"א.
ל' למתוך כמו שמוחו
ה"ש"ק ככריות ס' ג' ג' ג'
כ"ד חלופי' אהור דרב
רוב ע"ז ועין פסחים
מ"ג ק"ק ובגמרא ס' :

ע"ז כט: קדושין ס.
חולין י"א-מגילה כ"א.
ל' למתוך כמו שמוחו
ה"ש"ק ככריות ס' ג' ג' ג'
כ"ד חלופי' אהור דרב
רוב ע"ז ועין פסחים
מ"ג ק"ק ובגמרא ס' :

ע"ז כט: קדושין ס.
חולין י"א-מגילה כ"א.
ל' למתוך כמו שמוחו
ה"ש"ק ככריות ס' ג' ג' ג'
כ"ד חלופי' אהור דרב
רוב ע"ז ועין פסחים
מ"ג ק"ק ובגמרא ס' :

ע"ז כט: קדושין ס.
חולין י"א-מגילה כ"א.
ל' למתוך כמו שמוחו
ה"ש"ק ככריות ס' ג' ג' ג'
כ"ד חלופי' אהור דרב
רוב ע"ז ועין פסחים
מ"ג ק"ק ובגמרא ס' :

ע"ז כט: קדושין ס.
חולין י"א-מגילה כ"א.
ל' למתוך כמו שמוחו
ה"ש"ק ככריות ס' ג' ג' ג'
כ"ד חלופי' אהור דרב
רוב ע"ז ועין פסחים
מ"ג ק"ק ובגמרא ס' :

ע"ז כט: קדושין ס.
חולין י"א-מגילה כ"א.
ל' למתוך כמו שמוחו
ה"ש"ק ככריות ס' ג' ג' ג'
כ"ד חלופי' אהור דרב
רוב ע"ז ועין פסחים
מ"ג ק"ק ובגמרא ס' :

ע"ז כט: קדושין ס.
חולין י"א-מגילה כ"א.
ל' למתוך כמו שמוחו
ה"ש"ק ככריות ס' ג' ג' ג'
כ"ד חלופי' אהור דרב
רוב ע"ז ועין פסחים
מ"ג ק"ק ובגמרא ס' :

ע"ז כט: קדושין ס.
חולין י"א-מגילה כ"א.
ל' למתוך כמו שמוחו
ה"ש"ק ככריות ס' ג' ג' ג'
כ"ד חלופי' אהור דרב
רוב ע"ז ועין פסחים
מ"ג ק"ק ובגמרא ס' :

ע"ז כט: קדושין ס.
חולין י"א-מגילה כ"א.
ל' למתוך כמו שמוחו
ה"ש"ק ככריות ס' ג' ג' ג'
כ"ד חלופי' אהור דרב
רוב ע"ז ועין פסחים
מ"ג ק"ק ובגמרא ס' :

ע"ז כט: קדושין ס.
חולין י"א-מגילה כ"א.
ל' למתוך כמו שמוחו
ה"ש"ק ככריות ס' ג' ג' ג'
כ"ד חלופי' אהור דרב
רוב ע"ז ועין פסחים
מ"ג ק"ק ובגמרא ס' :

ע"ז כט: קדושין ס.
חולין י"א-מגילה כ"א.
ל' למתוך כמו שמוחו
ה"ש"ק ככריות ס' ג' ג' ג'
כ"ד חלופי' אהור דרב
רוב ע"ז ועין פסחים
מ"ג ק"ק ובגמרא ס' :

ע"ז כט: קדושין ס.
חולין י"א-מגילה כ"א.
ל' למתוך כמו שמוחו
ה"ש"ק ככריות ס' ג' ג' ג'
כ"ד חלופי' אהור דרב
רוב ע"ז ועין פסחים
מ"ג ק"ק ובגמרא ס' :

ע"ז כט: קדושין ס.
חולין י"א-מגילה כ"א.
ל' למתוך כמו שמוחו
ה"ש"ק ככריות ס' ג' ג' ג'
כ"ד חלופי' אהור דרב
רוב ע"ז ועין פסחים
מ"ג ק"ק ובגמרא ס' :

ע"ז כט: קדושין ס.
חולין י"א-מגילה כ"א.
ל' למתוך כמו שמוחו
ה"ש"ק ככריות ס' ג' ג' ג'
כ"ד חלופי' אהור דרב
רוב ע"ז ועין פסחים
מ"ג ק"ק ובגמרא ס' :

ע"ז כט: קדושין ס.
חולין י"א-מגילה כ"א.
ל' למתוך כמו שמוחו
ה"ש"ק ככריות ס' ג' ג' ג'
כ"ד חלופי' אהור דרב
רוב ע"ז ועין פסחים
מ"ג ק"ק ובגמרא ס' :

ע"ז כט: קדושין ס.
חולין י"א-מגילה כ"א.
ל' למתוך כמו שמוחו
ה"ש"ק ככריות ס' ג' ג' ג'
כ"ד חלופי' אהור דרב
רוב ע"ז ועין פסחים
מ"ג ק"ק ובגמרא ס' :

ע"ז כט: קדושין ס.
חולין י"א-מגילה כ"א.
ל' למתוך כמו שמוחו
ה"ש"ק ככריות ס' ג' ג' ג'
כ"ד חלופי' אהור דרב
רוב ע"ז ועין פסחים
מ"ג ק"ק ובגמרא ס' :

כל הזבחים פרק שמיני זבחים

שהמית את האדם על פי עד אחד או על פי הבעלים דשור שהמית על פי הבעלים איפטר ליה מסקילה דמודה בקנס פטור וכן רובע וגרבע ע"פ עד אחד או ע"פ הבעלים דהשתא לאו שור הנסקל הוא וליכא למימר ימותו שהרי מותרין להדיעו אם לא מפני הזבח המעורב

6] *שהמית את האדם ע"פ עדא או ע"פ הבעלי
3] רובע וגרבע במוקצה ונעבד באתנן ומחיר
בבראים

קדושין נה.

ג' רש"י וע"ג וע' ג' ק
ג' רש"י וע"ג וע' ג' ק
ג' רש"י וע"ג וע' ג' ק
ג' רש"י וע"ג וע' ג' ק

בהו ואי איפשר למזכר את כולן ללורכי מין אותה זבח להקריבם שהרי פסולים להקריבה כדלמרינן בתמורה (דף כה.) מן הצבחה להוליח הרובע והגרבע מן הבקר להוליח את הנעבד מן האלף להוליח את החוקלה ומן האלף להוליח את הנקבל ל"ט

ז"ל תמורה בקנס דפטור
[פ"ד] חוסתתא דב"ק
קדושין פו. בכורות מט.
תמורה כה.

רש"י מ"ז
סנהדרין פ.

הנקבל ל"ט ז' שאינם דרך האלף ועוד דאיכא איסור מעילה ההוד בעמילה במיתה הילכך כולן ימותו ואל תחמה ההם כיון דאיסור הגאה נינהו אמאי לא תקיפו בהו רבנן מיתה ויזיקו להורגן ה"י הכי יזיקו ב"ד להרג כל איסורי הבהה הכי האכז והלאה דמוקי לה ר"ל והוא שהמיתו ואסורין בהגאה (סנהדרין דף טו.) ולא תקיפו

לכו מיתה אלא אמרו כל הקודם להורגן זכה ומקשה רבא ו' היינו דקתני עלה ואפי' אבא חלפתא צנייהם אלא אמר רבא שניס שהיו עומדין וילא חן מצנייהם ז' פטורין ואפילו אבא חלפתא דלא תלינן ביה שהרג אבל בשאורים אותן שיש לתלות בהן חן חייבין משום ובערת הרע מקרבך ועוד אמר ר"ת דשור הנסקל אינו נאכר ממחים ופירש דכולה היא סומעתא (ג"ק דף מה.) דמשמע שנאמר סקל יסקל השור אינו יורע שהיא נבילה ונבילה חסורה באבילה מוכחת כן וסוגיא דפרק שני קדושין (דף קז.) ה"י פריך כל פטור תורה ותכלה לרבות המשולחת וזה אלא לא תכלה מהם לרבות את השמטה ופריך א"פוך אמר ומשני לא מילניו בעלי חיים שאכורין ז' קלא יכו ומרין כששוחטין בר מאלו שמתרין ומקולין למנותן ולכן אין לאכור משולחת אמר דחל עליה אלו איסור לאחר שילוח יח' לאכורה באבילה כדין שאר עופות טמאין דכתיבי בקרא ופריך (והרי רובע וגרבע) דאסורין ז' פירושו דמחיים אסורין לשוחטין ולהקריבין לגבוה ומשני הני מילי לגבוה אבל להדיעו שרי והרי רובע וגרבע בעדים דמחיים אסורין פ' דמחיים אסורין לישחט ואם שחטין אסורין אף אני אבא משולחת ומשני רוב בעלי חיים קלמרינן אם כן דאין שור הנסקל נאכר כל זמן שהוא חי שור שלא נגמר דינו שנתעבד באחרים שנגמרו דינן כולן פטורין דמותרין בגיזה ועבודה ואין כאן עיניו היין כיון דפטורין מסקילה מיהו לכשישחטו או ימותו יהו אסורין בהגאה והא דלמך בסוף דשור שנגמ' ד' וה' (דף מה. ושם ד"ה מור.) דשור שנגמ' דינו מוכרו אינו מוכר אפילו לירידא היינו משום דאכור לעגות דינו ומזה לסקולו ועוד דאין לו מוכר דאין לו בעלים ולוקח אינו יכול לזכות לו יותר משאר אדם אבל כי לא נגמרו דינו מוכרו ומוכר לשמיטה אי נמי לירידא דמאי לארעוריקה לאגמא ובי שמיט ליה ז' [לאחר שנגמ' דינו] אכור באבילה כך נראה לר"ת כמו שפירשנו וקשה דבסוף פרק קמח' דערין (דף ק"א) משמע דשור הנסקל נאכר מחיים גבי האשה שמתה נהנין בשערה דמפרש ההם זו מיתתה אכורתה וזו גמר דינה אכורתה י' וש' לומר גמר דינה דמחיים גורם לה להיות חל עליה איסור שאכורה אפילו שחטה דעבדה בעין בשר וזו מיתתה אכורתה אין עליה שום איסור מחיים וש' להביא ראיה דלא נאכר מחיים מה' דתניא בפרק מרובה מדה (ג"ק דף ע"א.) ובפרק אלו נערות (בבבב דף ל"ג.) טו' (גבי) גבב שור הנסקל וטבחו משלם תשלומי ד' וה' דברי רבי מאיר ואמאי הא ליתא באכורה ושמעתינו לאו נכריה לקש בפרק מרובה מדה (ג"ק דף ע"א.) דכל שישנו בטביחה יסמו במכירה וכל שאינו בטביחה אינו במכירה וה"ה דכל שאינו במכירה אינו בטביחה אבל אי שרי בהגאה אבא אי שרי בצביחה מוחא שכולו למוכרו לרכוש עליו עד צית הסקילה או להטות על מעט עד אחרת שכל או אם היו בית דין מתעללין בסקילתו ומיהו מה שאומר ר"ת דאין לו מוכר דאין לו בעלים זה לא נוכל לקיים ומה ששסק ר"ת בעדר שיש בו שה אחד ספק דרוסה דשרי מטעמא דכל דפריש מרובא פריש לא יתכן דיש לאכור גזירה שמוא יקח מן הקבוע אפילו היכא דפריש מאליו קר טו' דדבר שלא נאכר כהעדרות כגון פ' תענית (אחת) מוכרות בשך שמועה וחמת נבילה (פסחים דף ק"ט.) ההם שרינן אי פריש אחת ולא גזרינן שמוא יקח מן הקבוע שהרי האיסור ניכר ויודע היכן הוא ולכן שרינן היכא דפריש או כגון דנמלא זיבד עובד כוכבים אבל אם נאכר כהעדרות פריש לא אמרינן דפריש מרובא פריש ואם יש בעדר ספק דרוסה אפילו אחד דביבא כולן ימותו חסד דעבדעא על עבדות כוכבים שנתעבדה דביבא כולן אכורות ופירש דאחת מהן פלגי רב וסנוולל בגמרא (קמון דף ע"ד.) אי אכורתה התיבתי אי לא אבא י"ז בההיא גופה אותה שפירשה לא פלגי "וכולי עלמא דאסירא וכל איסורי הגאה שפירשו מתעבדותן אסורין ולא אמרינן מרובא פריש וטעמא משום גזירה שמוא יקח מן הקבוע ולא שנה חולין ולא שנה קדשים וש' להתיב בהבמה שנטא האבז והרעוה מליה ותעבדה בעדר משום דאין דרוסה אלא זיבד ושמוא פרשה בשנים והוא ליה ספק ספקא וכן הכן שנטא אוו שמוא נטאה במיתו או זיבד רגליו ולא הבה זיבד מיהו יש ליישב דברי ר"ת דלא דמי לעבדעא של עבדות כוכבים דשאני בעלי חיים כיון דאפשר ע"י דלכשיפגשו בניידין ואם תאמר אמאי תנן ימותו גימא ירעו עד שיסתאבו ויפדו ואחר כך גימא כל דפריש מרובא פריש דהשתא להדיעו חזו שרי כמה קדשים אמרינן בהו ירעו ולא חיישין לתקלה ובסיפא אמרינן ברובע וגרבע ירעו ולכשיסתאבו יפדו וישתקטו ויאלמס מעטעט דפריש מרובא פריש ויש לומר דלא עבדין תקנה ברעיה כיון דלאחר דברייהו מן אלף ומשתרי מן אלף ודפריש וטו' דפריש וטו' דפריש רבי דמ"ט דקאמר יח' רבי שמעון (סנהדרין דף ע"ט.) הגסקלים כגמרפריס יזונו בסקילה שהסריפה תמורה ניזיל בחר רובא להחמיר דיניו נפשות כדליתא פרק קמח' דחולין (דף י"א.) דלא חיישין שמוא במקום סוף נקב הוא וסירן דלא חולין בחר רובא להחמיר כיון שנהרג בלאו הכי במיתה אחת אי ימי לא חולין בחר רובא לחייב אותו שהוא והוא בסקילה ומהאי טעמא לא תקשי לן הא דלמך פרק אלו הן הנשפרין (סנהדרין דף ע"ט.) דלדס רוחם שלא נגמרו דינו שנתעבד עם אחרים שנגמרו דינן כולן פטורין דמשום רובא לא נעביד דבר שהוא שקר והוא דרודי יש אחד שאינו בר מיתה כלל לפי שלא נגמר דינו ולא דמי לאותו שהרג דהוא אלא דלא ידעין אי עריפה הוא או לא שלם הוא ועוד יש לומר דהוא ליה קבוע וכלי קבוע כמחלה על מחלה דמי ודלורתייהו לרסק פקועה לתקל ובי תימא וע"י נכששניהו וימותו לא דפריש אי אחסר רשאי למושקן להחמיר עליו ז' ועוד גזירה שמוא יקח מן הקבוע והא דפריך מעיקרא כי תני הגשפרים בגסקלים תיפוק לי דרובא נסקלים נינהו הכי פירושא לכל הפחות לא גרע משום דרובא נסקלים* :

שיטה מקובצת
[א] שהמית את האדם ע"פ עד אחד או ע"פ הבעלים . דנאכר לגבוה ואינו נאכר להדיעו שאינו נסקל אלא ע"פ שני עדים אבל ע"פ בעלים מודה בקנס הוא ויפטר ליה מסקילה אבל לגבוה נאכר דקי"ל כ"ה מן הצאן והרי הוא בגיזה כ"ה"ו וקשה דלא מצינו בשום מקום שתתאמת השור קנס לכך נראה דמפורש משום דאדם קרוב אצל פטורו ואפי' אכור נגמרו דינו בב"ד שריד פלוגי דלא שייך שורה בקנס בה"ג ואע"ג דהמסקין ב"פ דסנהדרין אדם קרוב אצל פטורו לא אסורין תני מילי לענין טעמא אמרינן: [ב] רובע . פ"ה ע"פ עד אחד או ע"פ הבעלים דבשני עדים דמי נאכר אף להדיעו כיון שור הנסקל דאכור בהמה שור ויחיה מילי משום דשור הנסקל אכור בהמה נאכר כמו כן דשאר נסקלים אכורים בהמה דילמא ריקא נזכר אכור בהמה משום דבני נהנה בחיב סקל יסקל השור ולא יאכל את בשור ודרישין משמע שנאמר השור יסקל אינו יודע שנובלה היא אלא טלמד שאם שחטו לאכור שנגמרו דינו דאכור בהמה

ז"ל וכו' מודו ז"ק

[ועיי' תוס' חולין ו'א"ה"ה
לימות וכו' סנהדרין פ' ז'
ד"ה הנסקלין]

על פי עד אחד או על פי הבעלים . פירש בקונטרס דפטור ליה מסקילה משום דמודה בקנס פטור וכן פירש במשנה (דף ו.) דאין אדם נהרג על פי עצמו מטעם קנס וגראה דלמי' אמרי שנגמרו דינם צביה דין פלוגי אינן נהרגים על פיהם ואע"ג דמי האזי גוונא מחייב בקנס כדמוכח בפרק קמח' דמוכות (דף ד.) וגבי פלוגי רבע שורי בפרק קמח' דסנהדרין (דף י.) מפרש משום דלדס קרוב אלא ממונו לא אמרינן

וגהר שורי ולא פלגינן ידברא אלא הרובע והשור נהרגין ואי קנס מקרי' כי נמי אמרתי הוה שרבע שורי דלמי' אכר שור על פיו הוא מודה בקנס פטור כמו לא אמר נכבתי דפטור מכפל וד' וה' ויראה לי טעמא דלמי' נהרג על פי הבעלים אם אין על אחד שור כדליתא פרק כל האסורין (תמורה דף כט.) זה והה מותרות באבילה מנגלן אי ס"ד להדיעו אסירי למה לי למעוטייהו *לרובע וגרבע לגבוה ואע"ג דהתם לא מוכיר ברובע וגרבע על פי הבעלים מכל מקום על כל ענין שפסול גבוה ומותר להדיעו קאי * מנהגי מילי ** . ברון :

רובע וגרבע . פירש בקונטרס על פי עד אחד או על פי הבעלים שאלכ לגבוה ולא להדיעו דבשני עדים היה נאכר אפילו להדיעו וכן משמע בריש פ' בתרא דכריתות (דף כ"ד.) דלמך רבי יוחנן שור הנסקל שחזמו ועדיו כל המחזיק בו וזה אמר רבא מסהבברא טעמיה דרבי יוחנן כגון דלמרו ליה גרבע שורי רוצי לא ליתסר בהגאה אמאי מייחס הלל השור מותר בהגאה והבשר כלבדים וכן נמי משמע בפרק האיש מקדש (קדושין דף ע"ג.) דפריך רובע וגרבע בעדים דאסירי דמחיים אסורין להדיעו והוה תאמר ומנגלן כי כתיב קרע בגונח כתיב ולא ילפי מהדדי כדלמרינן פרק שור שנגמ' ד' וה' (ג"ק דף מ:) שיש בנוגח שאין ברובע ויש ברובע שאין בנוגח ושמוא ליכא שום דרש :

[רש"י בכפרים ט' של שמה
כ"ק פ"ד סי' י"ד חמוק
כ"ו ז' מינות לנזע
ורבע וע"פ שהל"ך
וכשיק מקיים ג' שפנסו
וע"פ]

* (הני מילי ז"ק) ** [ועיי' תוס' ז"ק מה' ד"ה ע"פ ע"ג]
וב"ח דילפינן נרבע נהנה דהא יש בנוגח מה שא"כ ברובע וברבע ופי' ריב"א דמי' כתיב הוא למילפינהו לענין איסור הנאה כיון דשויין הן לענין איסור סקילה: [ג] כוסנין אותן סקילה: [ד] שאינו דרך הנאה: [ה] ליריגן דהכי יזיקו: [ו] ברא ותם ויחי: [ז] בתיבתה והריב שבתים פטורין: [ח] כן שורו חרתי חייבין: [ט] דקדושין דלג צפור והיבנת הכי פריך נבחה: [י] שאמרוני פ"י שלא: [יא] שישלו ולאכורה כמילא: [יב] דאמרינן חייבים: [יג] ליה לאחר שנגמרו דינו אכור: [יד] אכורתה ויש לפי' שור גמר דינה אכורתה רחמים: [טו] תיבת גבי נבחה: [טז] רק בריתיך שלא תיבת: [יז] רבי' ליש: [יח] אבל בריא גופה אותה שפירשה לא פלגי דכ"ע מודו דאכורה: [יט] וכל: [יך] דקאמר ב' דהשפתי' ר' שמעון אומר הנסקלים: [יך] עליו אלא דהקל עליו ועוד:

